

До третьої групи науковців характеризують позитивну юридичну відповідальність як таку, що реалізується у правомірній поведінці або здійснюється через соціально корисне правомірне діяння. Так О. В. Іваненко стверджує, що позитивну юридичну відповідальність доцільно визначати як спосіб закріплення юридичного обов'язку дотримуватися та виконувати вимоги норм права, що реалізується у правомірній поведінці суб'єктів права і схвалюється або заохочується державою.

Таким чином, у юридичній науковій літературі немає єдності у поглядах стосовно сутності та змісту позитивної, перспективної юридичної відповідальності. Одні вчені пов'язують її із категорією обов'язку, інші – з «правовими відносинами», «соціальним зв'язком», існує точка зору, що позитивна, перспективна відповідальність тісно пов'язана із правомірною поведінкою, соціально корисним правомірним діянням. На нашу думку, позитивна юридична відповідальність насамперед характеризується як правові відносини, яким притаманні певні ознаки, такі як: наявність двох суб'єктів (держави і особи, на яку покладений обов'язок), наявність знань, правосвідомості, на основі яких виникає розуміння свого обов'язку. Позитивна юридична відповідальність людини є правовідносинами, в яких добровільно і свідомо реалізуються суб'єктивні права і обов'язки людини та які об'єктивуються у правомірній поведінці.

Одержано 17.04.2018

УДК 173.4+343.621

Дарина Вікторівна ДЕМИДЕНКО,
курсант групи Ф3-103 ХНУВС

Науковий керівник: старший викладач кафедри теорії та історії держави і права
факультету № 1 ХНУВС кандидат юридичних наук Кріцак І. В.

ЗАБОРОНА АБОРТІВ У СВІТЛІ ЗАХИСТУ ТРАДИЦІЙНИХ ЦІННОСТЕЙ

«Спасемо світ через аборти»

Хіллари Клінтон

Аборт. Для одних це слово лунає як спасіння, а для інших – велика помилка в житті та гріх. Коли жінка починає розмірковувати на тему: «аборт – гріх чи ні», вона рідко замислюється про божественну (безсмертну) сутність людської душі за виключенням людей з релігійним світоглядом, для яких духовні цінності є важливішими за матеріальні, однак часто і вони проявляють слабкість.

В Україні щорічно проводиться близько 300 тис. абортів. Що може бути страшнішим, аніж коли мати вбиває свою дитину. У відповідності до християнської точки зору нове життя починається з моменту зачаття. Сучасна людина позабула також про заповідь: не вбивай. Тільки Бог може давати і відбирати життя, однак сьогодні гріховний світ намагається взяти на себе функції Бога.

Зазвичай під абортom розуміють навмисне припинення вагітності, і це ставить перед суспільством низку проблем медичного, юридичного, соціального, релігійно-етичного характеру.

Протягом історичного розвитку, ставлення суспільства до абортів змінювалось, і складалося під впливом розвитку наукових знань, виходячи з позицій професійного лікарського співтовариства, законодавства, громадянських ініціатив (з одного боку, феміністських рухів, з іншого – рухів в бік збереження життя плоду) і, звичайно, релігійних поглядів. Гіппократ, «батько медицини», говорив, що лікарська справа ніяк несумісна з абортom. Аристотель допускав аборт для контролю народжуваності. В імператорському Стародавньому Римі аборт безперешкодно застосовувався і не був ганьбою. Після зародження християнства переривання вагітності стали ототожнювати з вбивством людини. Дуже жорсткі покарання були в Середні віки. У введеннях німецьких законів «Кароліна» (XVI ст.) У разі аборту покаранням була смертна кара.

Споконвіків штучне переривання вагітності було поза законом. Усі релігійні конфесії забороняли віруючим брати участь у цій процедурі. XX століття легалізувало аборти і звели їх у когорту методик планування родини. Поява в другій половині XX століття, альтернативних засобів, регуляції народжуваності, зміна культурних традицій світового співтовариства загострило питання про моральну оцінку процедури штучного переривання вагітності.

Сесія Ради Європи по біоетиці в грудні 1996 р. ухвалила, що ембріон є людиною вже на 14 день після зачаття. У цей час ще не кожна жінка знає про те, що вона вагітна. Таким чином, з цього моменту офіційна медицина визнала здійснення аборту перериванням людського життя, тобто навмисним вбивством. Однак поки держава не прикладає максимальні зусилля для того, щоб забезпечити ще поки «маленьку людину» її найважливішим правом – правом на життя, на існування, і на народження.

Доктор Натансон якось сказав, що якби лоно матері було прозорим, і мати могла б бачити свою дитину, що розвивається, ні про які аборти не могло б бути і мови. Експеримент, проведений у його клініці, показав, що 9 з 10 жінок, які вирішили зробити аборт, відмовляються від цього наміру, побачивши свою дитину на моніторі УЗІ. Вони почали повною мірою усвідомлювати, що зібралися зробити. Але дуже рідко знаходиться ті, хто допоможе жінці розібратися у суті проблеми.

Давайте згадаємо про те, що вагітність – це не грип, і вона не з'являється з нічого. Статеве життя припускає не лише задоволення і насолоди, але також і відповідальність за можливі наслідки. Кожен, хто любить смачно поїсти, ризикує набрати зайву вагу. Кожна людина, що живе статевим життям, має шанс стати матір'ю або батьком дитини. Тому, якщо люди вважають себе достатньо дорослими, щоб розпочати статеве життя, вони повинні взяти на себе відповідальність за життя майбутньої дитини.

Одержано 17.04.2018

